

פרשת עקב

"ויענך וירעיבך ויאכילך את המן.. למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על מוצא פי ה' יחיה האדם" (דברים ח', ג').

המוציא לחמו ב' זיעת אפו' עלול לקדש את המאמץ ולהסיק מכך שפרנסתו תלויה רק בו. אם יצליח בעמלו - יאמר: "כוחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה" (י"ז). ואם ייכשל - יתלה זאת בכך שלא התאמץ כראוי וידרדר לרגשות אשם, לעיתים על לא עוול בכפו. המאמץ והזיעה בדרך ללחם הם תנאי הכרחי, אך לא מספיק...

אספקת המן במדבר "על מוצא פי ה'", מנתקת באופן קיצוני את גורם הסיבה - מאמץ מגורם התוצאה - לחם. רעיון המן מלמד אותנו שהגורם הראשוני לפרנסת האדם הוא - "סייעתא דשמיא".

(עיון בפרשת השבוע - יורם קימלמן)

פרשת השבוע: שרה עברון

שבת פרשת עקב		ימי החול	
הדלקת נרות	19:09	זמן תפילין / טלית	05:14 ← 05:10
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בצריף)	08:00
מנחה	13:30	סוף זמן ק"ש	09:26 ← 09:25
מנחה (בני-עקיבא)	14:00	מנחה א' (בחד"א)	13:20
לימוד "מדור לדור"	17:20	מנחה וערבית	19:10
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	19:22 ← 19:28
צאת השבת	20:04	ערבית	20:10

שבת
שלום

מה מקומו של התנאי בקיום מצוות – ציון הפרשת "עקב"

וְהָיָה עֲקֵב תִּשְׁמְעוֹן, אֶת הַמְּשָׁפְטִים הָאֵלֶּה [...] וְשָׁמַר ה' אֶת-לְהִידָּךְ, אֶת-הַבְּרִית וְאֶת-הַחֶסֶד, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע, לְאַבְרָהָם. וְאַהֲבָדְךָ, וְיִרְאָתְךָ וְהִרְבָּךְ; וְיִבְרָךְ פְּרִי-בִטְנְךָ וּפְרִי-אֲדָמָתְךָ (דברים, פרק ז' פס' יב-יג).

כיצד ניתן להסביר תנאי זה בקיום המצוות? האומנם זו המוטיבציה לה אנו מחנכים בקיום מצוות? האם לא מטיפים אנו ל"שכר מצווה – מצווה"?

ולא רק שאלה של חינוך לפנינו אלא גם שאלה של תיאום בין תפיסת עולמנו ודברי הכתוב. האומנם התנהגותנו היא האחראית לשקע הברומטרי? האומנם נוכל להצביע על החטא שגרם לרוח המזרחית החמה או למצווה שהביאה לגשמים בעיתם? והרי ישנם אזורים גשומים ושחונים בשל מיקומם הגיאוגרפי ולא מעשי המתגוררים בהם עשויים לשנות את טבעם המטאורולוגי.

פרשנים והוגים רבים עסקו בשאלות אלו, ואני מבקשת להציע עוד פרשנות מעניינת של פרופ' אליעזר גולדמן ז"ל שהיה חבר קיבוץ שדה אליהו, והוגה דעות חשוב.

גולדמן, היה מוטרד מהפער בין התודעה המדעית-חילונית שלנו ("עולם כמנהגו נוהג") לבין צווי התורה, התולים את אסון הטבע (בצורת, שיטפון וכיו"ב) בחטא האדם, הציע בעקבות הרמב"ם את ההבנה הבאה:

"מצוות עשה מן התורה לזעוק ולהריע בחצוצרות על צרה שתבוא [...] ודבר זה מדרכי התשובה הוא [...] אבל אם לא יזעקו ולא יריעו אלא יאמרו דבר זה ממנהג עולם אירע לנו [...] הרי זו דרך אכזרית וגורמת להם להידבק במעשיהם הרעים". [עד כאן ציטוט מהרמב"ם, בהלכות תענית] לפי דרכו של הרמב"ם בפירוש מושג ההשגחה כוונתו, שאנו מצווים לראות את הצרה כעילה לתשובה. הצרה צריכה להיות לנו **תמרור** המציין את הצורך לפשפש במעשינו, לחזור בתשובה (גולדמן, **עיונים ומחקרים**, עמ' 356-357).

על פי גולדמן, אם כן, הגשם שלא יורד בעתו, או אסון אחר הבא על האדם, הם תוצאת חוקי הטבע הפועלים מכוחם הם, אלא שהמסורת היהודית הדתית בחרה שלא להניח לאירועים טרגיים אלו להישאר ללא משמעות ערכית, והיא הפכה אותם לזריזים בהתפתחותם הדתית והמוסרית של היחיד ו/או הקהילה.

אדם מישראל, שקרה לו אסון, חייב לחשוב ... כיצד צריך הוא לקשר את האסון למעשיו, האסון הוא **עילה** לבחינת מעשיו. ... אין כאן **תחליף** לתפיסה הסיבתית, אלא **תפיסה אחרת לגמרי** שאיננה סיבתית ואיננה רוצה להתחרות עם הסיבתיות הטבעית (שם, עמ' 356).

גולדמן היה מוטרד מאד מהשניות של חיינו הדתיים-חילוניים, בהם אנו מדברים בשפה סיבתית בשדה, בבית חולים או בכביש, ובשפה הדתית בקוראנו בפרשת השבוע או בלימודנו הלכות תענית על בצורת. כאשר מזיק פוקד את שדותינו, טען גולדמן שהיה בעברו גם מרכז משק בקיבוץ שדה אליהו שבעמק בית-שאן, אנו אצים רצים לחפש חומרי הדברה, כשחס וחלילה מחלה קשה פוגעת ביקירינו, הרי אנו הולכים לרופא ומחפשים תרופה שתוכל למחלה, וכשחס וחלילה משאית מתדרדרת בכביש וגורמת לתאונת דרכים קשה, אנו בודקים את מצב הבלמים, את מהירות הנסיעה ואת מעקה הביטחון. לעומת זאת כאשר מאחר הגשם לבוא, אנו מוסיפים תפילה, קוראים לתענית ציבור ושואלים במה חטאנו.

כדי להתמודד עם שניות זו, מציע גולדמן קריאה חדשה של הציוויים הדתיים. הוא מבקש לשמר את שתי השפות הדתית והסיבתית-מדעית - כשתי שפות המתייחסות לאותו אירוע אך מעניקות לו שני סוגים של תגובה. שפה אחת פרגמאטית והשנייה - חינוכית. שפה אחת מתקיימת בעולם הסיבתיות, והשנייה בעולם הפנימי והמוסרי שלנו. השפה "החילונית" תרה אחרי הגורם לאסון, השפה הדתית מנגד לא מחפשת את הגורם לאסון, אלא היא באה להגיד לנו שאם נפל עלינו אסון (כמו בצורת) עלינו לראות בו הזדמנות לתיקון חברתי.

דברי המשנה "מי שבאים עליו ייסורים יפשפש במעשיו" (ברכות, ה) – אינם באים לשיטתו להעניק הסבר לסבל, אלא תפקידם להנחות את האדם כיצד להגיב ולהתמודד עם סבלו. כך עצירת השמים ואדמה שאיננה נותנת יכולה – הינם על פי קריאה זו, הזדמנות לבחון את חיינו ולבדוק האם לא הרחקנו יותר מדי...

עילוי זיוון

לבנימין סלנט, אתך באבלך במות אחותך

מרים מיכאלי ז"ל

קהילת סעד

הספד שכתב מ'ק' והקריאה הנכדה יצרה בלווי' fe חנ'3'ה ז"ל

בתחילת ספר שמואל א', מסופר על חנה אם שמואל שמדברת מליבה, רק שפתיה נעות וקולה לא יישמע. חנצ'ה, בשנותיך האחרונות אכן דברת מליבך, שפתייך נעו וגם את קולך שמענו והבנו.

קול שליו ורגוע, ללא כל טענה וכעס ובעינייך ובמבטך ראינו רק טוב תודה והוקרה, ולעיתים רחוקות הבעת זאת במילה אחת שאמרה הכל. כל זה היה חלק קטן מחייך המלאים והסוערים שהחלו בבית עשיר ובורגני של חסידי גור בקרקוב שבו הספיקו להנחיל לך את האהבה הגדולה למוזיקה ושירה.

וכשפרצה המלחמה ואת ילדה כבת 7 השכילו הוריך ומסרוך לגויים שהעבירו אותך תמורת תשלום גבוה סכנות וגבולות רבים עד שהגעת לידי הקהילה היהודית בהונגריה. סיפרת להם את דברי הפרידה-צוואה של הוריך שתשתדלי להגיע לארץ ישראל. ואכן בדרך מפרכת וניסים גדולים ולאחר חודשים ארוכים זכית להגיע לחוף מבטחים.

התקבלת כאן ע"י קרובי משפחה באהבה רבה והשלמת את לימודיך בבתי ספר שונים ובהתאקלמות לא קלה. הצטרפת בסיום הלימודים לגרעין השביעי בטירת-צבי ומנערה עצובה וסגורה הפכת לנערה שמחה חברותית ומקובלת. וכאן החלה שירת חייך. בקולך הערב ובחיוניותך הצלחת להיפתח ולהשתלב בחברת הצברים הלא קלים.

כשהגרעין עבר לסעד המשכת בקריירה השירתית והופעת ושרת בהרבה סולואים בכל קולית או מקהלה שהיתה בסביבה. במקביל הקמת משפחה לתפארת וגם במקומות העבודה המגוונים עשית חייל. כשהיית מחסנאית ילדים רק אצלך רצו הצעירים למדוד בגדים כי אהבו את חוסר ההקפדה והגמישות של התנהלותך. בשנים הרבות שהיית

ספרנית חיכו קוראים רבים בכיליון עיניים לצאת העלון בשישי כדי להתעדכן בביקורת ובהמלצתך על ספרים. קראת המון ואהבת חברה ובילוי. התרחקת מאד מכספים וכדומה וגם כרטיס אשראי לא הסכמת להחזיק... הדבר היחידי שחיבר אותך לכסף היה התרומות הרבות לנוקמים שנהגת בהתמדה לשלוח.

המכה הקשה שנפלה עלינו ועלייך היתה נפילתו של בנו יאיר ז"ל שהשפיע רבות על מהלך חייך. לא רצית יותר לשיר ולבלות וצחוקך המתגלגל שנשמע תמיד בכל הקיבוץ נדם.

לאחר כמה שנים ובהחלטה לא קלה אמרת לעצמך ולסביבתך דיי!!! יאיר לא היה מסכים להתנהלות כזאת! וכך חזרת לימים שלפני. המשכת לשיר ולטייל בעולם וליהנות. כשהילדים התחתנו ונולדו נכדים השקעת את כולך בגידולם, בסיפורים והשירים שהצלחת לטעת בהם. וגם הספקת ליהנות לא מעט מאהבתם לשירה למוזיקה ובמיוחד לקריאה. השארת אחריו מורשת של אהבה למילה הכתובה ולשירים העבריים, לימדת אותנו איך להיות אמא סבתא ובמיוחד רעיה ראויה אהובה ונערצת. נוחי בשלום על משכבך וימתקו לך רגבי עפרך.

ז' חנ'ה חסרת' הטובה

בקיץ 1949 הצטרפה אלינו להכשרת גרעין ז' בטירת צבי נערה בשם "חנה צוקר" - יפה, מופנמת, עם מבט עצוב בעיניים. עבורי היה זה מפגש אישי ראשון עם מי שהגיע משם...

היא שובצה במטבח בו עבדנו כמה מחברות הגרעין. לא הצלחנו לדובב אותה, אך הבחנו בקולה הערב כששרה בשקט, תוך קילוף תפוחי אדמה, שיר אופנתי באותה עת: "האניות עגנו במלטה". היא צורפה מיד כסוליסטית לקולית (חבורת הזמר) של הגרעין בניצוחו של שלוימיק, מה שהיווה קרש קפיצה להשתלבותה בחברה המגובשת והתוססת אליה נקלעה. עד מהרה נחשפנו גם לצחוקה המתגלגל, וחנה צוקר הפכה ל... חנצ'ה - שם החיבה שליווה אותה בהמשך חייה. כולנו השתדלנו להקל על קליטתה ולהעניק לה תחושת שייכות. ראויה לציון מיוחד יפה פוייר, שלקחה עליה חסות.

המעבר מטירת צבי לסעד בקיץ 1950 חולל שינויים בחיי הגרעין. רבים וטובים נטשו, רבים וטובים הצטרפו, ונוצרה חברה חדשה, בה התערתה חנצ'ה כשווה בין שווים, ובלטה בשמחת החיים שאפיינה אותה, וכאילו נולדה מחדש. את סיפור הישרדותה הקשה שמרה בליבה. לא ידענו דבר פרט לכך שיש לה קשר חם עם שלושה קרובי משפחתה שחיים בארץ. אחד מהם צבי כספי שליווה אותה מקרוב והוא שיעץ לה בהגיעה לבגרות להצטרף לגרעין הישראלי בטירת צבי.

בסעד התהדק בינינו הקשר והפכנו חברות בלב ובנפש, שלהן תחומי עניין זהים, בילויים משותפים לבד ועם חברים. אט אט נוצרו המשפחות בגרעין - ביניהן גם שלוימיק ואני, וחנצ'ה שהיתה מוקפת מחזרים עדיין מתמהמהת. וכמספר המחזרים כך היה מספר הדואגים לעתידה - הדודות שלה - ציפורה וחנקה, וגם הורי שלוימיק והוריי שקיבלוה כבת משפחה אהובה. ומה רבתה השמחה בהיודע על נישואיה לבחיר ליבה מיקי פרוכטר מגרעין הטירה, שעזמו הקימה משפחה לתפארת.

מה רב היה הצער כשנגזר עליהם השכול עם נפילתו של יאיר בכורם היקר. הם אספו כוחות והמשיכו לחיות ולבלות, ולרוות נחת מהצאצאים. עד אשר פגע בהם הגורל בשלישית... נזכור את חנצ'ה כפי שהיתה במיטבה.

כראלה קומ

הנכד יאיר סופר לחנ'ה

סבתא שלי, כשאני חושב עלייך הדבר הראשון שעולה לי בראש הוא חיוך גדול שכל כולו אומר רק טוב. חיוך שהיה שם תמיד. בתמונות רבות שלי בתור תינוק וילד קטן אפשר לראות אותך לידי וברקע תמיד מחייכת ומלאת אהבה, וגם כשגדלתי והתבגרתי, תמיד החיוך שלך ליווה אותי תומך, אוהב ומזמין, שהוא אחת הסיבות שכל כך אהבתי לבוא אליכם בתור ילד. גם כשהתבגרתי אני עדיין זוכר אותך מחייכת ומפיצה אור תמיד ובעיקר זכור לי חיוךך הגאה בבר-מצווה שלי, אותו לא אשכח אף פעם.

גם לקראת הסוף בתקופה האחרונה שמרת על החיוך שלך ועדיין היה ניתן לראות את כל האהבה שיש בך. לימדת אותי המון, סבתא. לימדת אותי איך אפשר להשפיע על הסובבים עלייך בלי לעשות יותר מדי רעש אלא רק בשקט, שקט שכולו מקרין אהבה וחום, להשפיע על ידי מעשים ודאגה ועזרה. לימדת אותי איך לשמור על אופטימיות תמיד, ותמיד רק לחייך ולשמור על רוח טובה. לימדת אותי כמה חשובה המשפחה ואני זוכר שתמיד זה היה הדבר החשוב לך ביותר ושהיית הכי גאה בו.

עוד זכורה לי ממך אהבתך הרבה לאומנות ולמוסיקה באופן ספציפי. אני זוכר איך היית מקשיבה לי כשהתחלתי ללמוד לנגן על גיטרה ומעודדת אותי ושרה איתי את השירים שהכרת.

אני מצטער שלא יצא לי להיות איתך תקופה ארוכה יותר אך גם בתקופה זו הספקתי לקחת ממך דברים רבים והשפעת עלי ועל מי שאני. אוהב המון.

שורות אלה כתבה חנצ'ה לאחר ביקורה בפולין, כשהתחילה לחפש שוב את השורשים ולהתחבר בגעגועים לאבא ואמא שלה.

בילדותי - בימי צעירותי - כילד צעיר
אני לא אכלתי וצחקתי, אבל לא חשתי חלילה
הליל, האדמה, את הצליל, וצחתי לחיך חום -
פכרתי, אהבתי, אהבתי להיות, הייתה של אבא
ואבא אהבתי, אהבתי, אהבתי, אהבתי, אהבתי
כשאתה בלילה בידיו, או בחור, בלילה, אהבתי
על האהבה, האהבה, האהבה, אהבתי, אהבתי
שאתה עלי, אהבתי, אהבתי, אהבתי, אהבתי
ואהבתי - נאצ' לי אהבתי, אהבתי, אהבתי
אהבתי - אהבתי, אהבתי, אהבתי, אהבתי - חיי
אני אהבתי, אהבתי, אהבתי, אהבתי, אהבתי
אני אהבתי, אהבתי, אהבתי, אהבתי, אהבתי.

יום השלושים לחנצ'ה ז"ל

ביום שישי, י"ט באב - 11/8 נעלה לקברה של

חנצ'ה ז"ל

האזכרה בבית העלמין - בשעה 17.45

המשפחה

וכתבתם על מזוזות ביתך

בשבועות הקרובים מוזמנים חברים ששם משפחתם מתחיל באותיות **ד - כ** להביא לבדיקה [בתיאום]. גם מי שחושב שהגיע זמנו מוזמן לשאול אצלי אם ברשימות נרשם שביתו נבדק לאחרונה. רצוי לטלפן אליי הביתה, כי שם נמצאות הרשימות : 2231.

והואיל והזכרנו מזוזות, נזכיר גם תפלין : לאחרונה ארעו מקרים של אבדן תפלין יקרות. אני מפציר בכל חבר לסמן בשקית או במכסים של התפלין שם כתובת ומספר טלפון. הנסיון מוכיח כי הדבר מבטיח במרבית המקרים שהתפלין האבודות שבות אל בעליהן במהרה.

אליהוא

על "נאות בארי"

לפני כחודש התחלתי לעבוד בבית האבות הסיעודי שבקיבוץ בארי – "נאות בארי".

הבית אותו אני מנהלת, הוא קטן ואינטימי והאוירה הכללית היא ביתית, משפחתית וחמימה.

בבית 11 חדרי מגורים המיועדים ל 18 דיירים בלבד, והוא נמצא בפיקוח מלא של משרד הבריאות.

אני מזמינה את כולם - להגיע, להתרשם, להתנדב או סתם לקחת פסק זמן וליהנות מהפסטוראליות והאוירה.

בהזדמנות זו... תודה לאסף סוברי שהגיע (עם הגיטרה) וערך לנו 'קבלת שבת' מרוממת נפש.

למידע ותיאום :

ח'ית קאופמן

0503456935

"נקרית בתערוכה" – האלף החודש

במוזיאון ארץ ישראל (מוז"א) בתל-אביב נפתחה תערוכה בה מוצג מיצג נקרים המציצים מגזעי עצים מקרמיקה. את המיצג הכינו משתתפות החוג לקרמיקה בבית שקמה במהלך החורף האחרון.

לפני כשנה וחצי פנתה אלי יונה רוזנטל עם מודעה שגזרה מן העיתון. במודעה הזמנה להשתתפות בתערוכה במוז"א. התנאי להשתתפות היה שמדובר בפנסיונרים העוסקים בקרמיקה במסגרת חוגים. יצרתי קשר עם האוצרת והיא אשרה את השתתפות החוג שלנו בתערוכה. הבאתי את המידע בפני משתתפות החוג והן הביעו הסכמתן לקחת חלק בפרויקט זה, למרות שהיה ברור כי יגזול מפגשים רבים מן החוג הקבוע שלנו. בחרנו להכין משהו מחיי הקיבוץ מן המראות הסובבים אותנו כאן בסעד. נקרים המנקרים בעצים.

כל אחת ממשתתפות החוג הכינה גזע עץ אישי ונקר שינקר בו. התהליך ארך כחודש ולאחר מכן הגיעה האוצרת האמנית שלומית חפר לביקור בבית שקמה. ראינו את המשתתפות וצלמנו אותן. שלומית בקשה שנכין עוד נקרים ועוד עץ בכדי שהמיצג שלנו יהיה עשיר יותר. בדיוק אז הגיעה חופשת החנוכה והזמנו נינות לסייע בהכנת העץ. הפעם הכנו 5 חלקים של גזע גדול ממנו יצאו נקרים נוספים. לקראת ט"ו בשבט סיימנו להכין את כל חלקי העצים וכל הנקרים הנוספים לתערוכה. כל הנקרים וכל הגזעים נארזו והמתינו לקריאת האוצרת להביא אותם לתל-אביב.

היינו במתח, האם המיצג יתקבל? האם האוצרת תהיה מרוצה? האם בסופו של דבר יכניסו את המיצג שלנו לתערוכה?

מיד לאחר חג הפסח הגיעה ההודעה המבשרת כי ההכנות במוזיאון מתחילות וכל חוגי הקרמיקה המשתתפים בתערוכה (150 חוגי קרמיקה לפנסיונרים מכל רחבי הארץ), מתבקשים להביא את המיצגים למוז"א. על הרכב הגדול של הקיבוץ הועמסו כל הגזעים וכל הציפורים וגם כמה גזעים אמתיים לשילוב במקרה הצורך. בתוך המוזיאון חיכה צוות בחורים שהעלה את כל הארגזים למעלה לחדרי המשמורת של מיצגי התערוכה ואת הגזעים האמתיים של האזדרכת הניחו מוחבאים בצד הבניין מאחורי השיחים בהמתנה למעצבת התערוכה.

כאשר הגיעה המעצבת לאחר חג השבועות, היא החליטה לתחום כל מיצג על פלטת מתכת ולא להשתמש בגזעים שהבאנו, צוות המוזיאון ביקש את הגזעים לשימוש אחר וקיבלם מתנה מסעד...

הפתיחה החגיגית של התערוכה נקבעה ליום חמישי י"ב בתמוז – חג השבעים לסעד ולכן לא הייתה נציגות שלנו באירוע הפתיחה. הסברנו שיש יום הולדת שבעים לקיבוצנו ביום זה וסיכמנו שנבוא לביקור בהזדמנות אחרת.

התכנית היא שבחודש אלול (ספטמבר) לאחר שהקיץ קצת יירגע וכל הילדים יסיימו את חופשתם, נארגן הסעה מן הקיבוץ לתערוכה. משתתפות המיצג שלנו + מלווה יזכו בכניסה חינם, ליתר הנרשמים להסעה נברר פרטים ונודיע על הזמן, המקום והתשלום בהודעה מיוחדת שתצא לקראת הנסיעה. מי שמזדמן לתל-אביב מומלץ להיכנס למוזיאון לתערוכה שבה אלפיי ציפורים יפהפיות מסוגים שונים.

מתוך מגזין דורות: "זוהי הזדמנות מרהיבה להיחשף לסיפורי החיים וליופי המרתק של הנפש של אוכלוסיית בני הגיל השלישי. למרות קשיי הגוף, לעיתים עד כדי מוגבלות פיזית וידיים שלא מתפקדות במאת האחוזים, הם מציגים יצירות מורכבות."

תודה למשתתפות במיצג שלנו: מרים שלמון, יוכבד גולד, מרים רוזנמן, מיכל אפלבוס, חנה קיני, אסתר זיוון ז"ל, אתו ליון, לאה גולן, רותי פינקלשטיין וג'נין (אימא של רוזי וייזל).

בהנאה,

תרצה אורן

תודה, תודה, ואלה תודה...

לאחר תשעה באב, התקיימה קייטנת הנכדים לשנת תשע"ז. לנעם, הנכד הגדול שלנו – בנם של רוזי ועמיעד טאובר, היתה הזכות להשתתף בה השנה. כבר שנים שאני מספרת על קייטנת הנכדים של סעד, ונעם רצה מאד כבר להגיע...

לא התאכזבנו לרגע, וגם לא נעם. הקייטנה הייתה כיף גדול עם מגוון פעולות כמו: יצירת חולצות "טי-די" (קשירת גומיות בבד של חולצה לבנה חלקה וטבילה של החולצה בדיו), טיול לילי לנחל חווארים, ביקור במעוז מול עזה, ארוחת ארבע בבתי הסבים, מירוץ ל 70, עבודה למען הקהילה. ארוחת שבת ביחד, משחקים ועוד ועוד... נוצרו חברויות חדשה, נחוו חוויות בלתי נשכחות ומסיבת סיום של ערב הכשרונות היתה בלתי נשכחת. הילדים היו מרוצים וגם אנו – הסבים והסבתות.

אני רוצה להודות לגיל, למארגנים ולמדריכים, על ההשקעה, המאמץ, החום וההומור שהעלה את מצב רוחם של הילדים... פשוט, על כל הטוב שהרעפתם על נכדינו וילדינו.

ואם כבר אני כותבת מילות "תודה", אני חייבת להודות ולציין את חמי פיש וועדת תרבות על ערב ט"ו באב המושקע והמקסים. הסרטים החזירו אותי לעבר הרחוק והקרוב. זיכרונות רבים שהמשותף להם הוא סעד שאני אוהבת. כמה מתאים ליום ט"ו באב... אין על חמי והרעיונות שלה. נהניתי לראות שוב את הסרטונים ולשמוע קצת על הלידות שלהם מפיו של נחום. כמה כשרונות יש לנו בקהילת סעד!!!

סנד' פרידמן

ליונה רולנטיץ מלף טוב לנישואי הנכד

רביד (בנס של אפרת וניצן אבירן) עם"ל אודם

ברכות לנחת ולאושר!

צף קייטנת הנכדים

בשבוע שעבר זכינו לארח בסעד כ 30 נכדים ונכדות לקייטנת הנכדים המסורתית! השנה - הקייטנה התקיימה בין יום רביעי ליום ראשון וכללה גם את השבת.

ביום רביעי: פתחנו בפעילות היכרות קלילה ונחמדה והמשכנו לצביעת חולצות. בערב נהנינו מבית קפה מושקע ביותר וקריוקי בחסות ילדי סעד.

ביום חמישי: שלוש ארבע - לעבודה! יום תרומה לקיבוץ.. קבוצה אחת בנתה בניצוחו של קובי טרבלסי שני ספסלים וטבון בגינה הקהילתית, וקבוצה שניה צבעה בניצוחה של אפרת לייכטר, עיטרה את שבילי הגנים במשחקי רצפה. לאחר מכן התאספנו כולנו להמשך עבודה בגינה הקהילתית-ניכוש עשבים.

כולכם מוזמנים לטייל ולצפות בתוצרים היפים של יום זה. אחר הצהרים נחלקנו לקבוצות והלכנו לארוחות ארבע אצל הסבים והסבתות (תודה רבה למארחים). בהמשך, נפגשנו במועדון לחבר לשיחה עם כרמלה אודות ימיה הראשונים של סעד ולמדנו את השיר "שחר עולה" (תודה רבה לכרמלה).

בלילה יצאנו לטיול לילי בנחל חווארים בהדרכתו של איתן ג'קסון, שהתנדב בשמחה למשימה והעשיר אותנו בידע רב. הילדים חזרו עייפים אך מרוצים.

ביום שישי: חזרנו מהטיול הלילי ונפגשנו שוב לסעודת ערב שבת משותפת בחדר האוכל. האווירה הייתה שבתית ומיוחדת.

בשבת בבוקר נפגשנו לקידוש משותף שכלל משחק מהנה ובשעות הצהרים נפגשנו במועדון לחבר לשחק ביחד משחקי קופסא. בצאת השבת נהנינו מברכה לילית, זומבה לבנות ומשחק כדורגל לבנים.

ביום ראשון: עסקנו בסעד מהשנים הראשונות ועד ליום הולדת 70. פתחנו בסיור במעוז מול עזה. לאחר מכן התחיל ה"מרוץ 70" ברחבי הקיבוץ, שכלל תחנות שונות ומגוונות. בצהריים, שיחקנו בחידון אינטרנטי שעסק בסבים ובסבתות של ילדי הקייטנה, קיימנו פעילות פרידה מרגשת וכיפית והתכוננו למסיבת הסיום.

בערב התקיימה מסיבת הסיום בנוכחות הסבים, הסבתות וההורים, בה נהנינו מהופעת "כשרונות צעירים" של הילדים. לאחר המסיבה אכלנו פיצות ונפרדנו לשלום.

אנו רוצים להודות לכל מי שסייע ותמך, לוועדת חינוך ובראשה אפרת שלומי, לסבים ולסבתות שאירחו את הילדים ועזרו לנו במהלך השבוע, להורים של ילדי סעד שהביאו מאכלים טעימים ועזרו ככל שנדרש וכמובן לילדים החמודים – הסיבה לכל הקייטנה...

תודה מיוחדת מגיעה לרתם ווייס על הכנת הקייטנה ולמדריכים המסורים: דביר דנין, סתיו קסלר, יובל אבן צור ולירון שהם, שהשקיעו מרץ ורצון ועשו את מלאכתם בשמחה ואהבה..

צ'י פי - סימן

(רכזת הקייטנה)

טיוף צובדיס סיצודייט - צובדי הנהגה שפנו

מכתב זה נשלח לפני כחודשים למשפחות כדי שיתארגנו בהתאם (ויש לציין שכולם עמדו במשימה):

יום שני - ט"ו באב, המדריך לירן יניב

- 08:30 – יציאה מסעד.
- 09:30 – מנזר השתקנים.
- 11:00 – מערות לוזית.
- 13:00 – חמי יואב וארוחת צהרים.
- 17:00 – מיני ישראל.
- 19:00 – מעוז מול עזה וארוחת ערב.
- 20:30 – חזרה הביתה עייפים ושמחים (להמשך העבודה).

למשפחות יקרות: תודה על שיתוף הפעולה. אנא שילחו נציג מהמשפחה שילווח ויחליף את העובד באותו היום.

כמובן עובדי השטח שלנו יעמדו לצידכם בעת מצוקה. (כאן ברצוני להודות לצילה ובמיוחד לאריאלה שנענו ביום הזה לכל הקריאות בשעת מצוקה של נציגי המשפחות)

כמובן המכתב יצא גם באנגלית לעובדי הזהב שלנו. גם ההדרכה המצוינת של לירן באנגלית תרמה להצלחת היום.

כל המסעדים שלנו התייצבו בשעה היעודה עליזים ושמחים. יש לציין שזאת השנה הרביעית שיוצאים לטיול ועד כמה שידוע לי אנחנו הקיבוץ היחידי בארץ שמעניק יום כיף לעובדיו המסורים, העובדים יומם ולילה, מה שמכונה 24/7. דרך אגב, המיניבוס ניתן לנו ע"י 'עמל ומעבר' (החברה שעובדים איתה), וגם להם מגיעה התודה.

הטיול היה מצוין, ובסוף הטיול זכינו בחוויה מיוחדת לבקר ב'מעוז מול עזה', ולראות את הסרט ואת הכוכבים הראשיים בו: הוותיקים. כמובן העובדים זיהו אותם, והתרגשו מאוד לראות שהם מטפלים בחלקם. היום אני סומכת עליהם שהם יטפלו בהם בהערכה ובאהבה נוספת. בסוף הטיול זכינו לסיים עם מנת פלאפל במעוז (שארילאה הקפיצה לנו), וכן תמונה משותפת ותקוה של העובדים לקיים טיול פעמיים בשנה.

תנו

איוכבד אלהד ולכל המשפחה מלף טוב להולדת הנין
נכד אןצמי אינר, בן ארן ולסמדר אינר
שתנכו אבר'אות ולשמחה!

אשרה א'קסון ולכל המשפחה מלף טוב אבר האצווה שפ הנכד
יהונתן בנס שפ דנה ואוהד ת'רוש
איחול'ינו לשמחות ולנחת!

על המחנך והתק"י הפועל

בימים רביעי – שישי, התקיים כבכל שנה המחנך המסורתי לבוגרי כיתות א-ה בהובלת מדריכים מקסימים שסיימו כיתות ח' וט'. נושא המחנך היה: הגרעינים שמהם הגיעו חברים לקיבוצנו ובהתאם - שמות הקבוצות היו שמות של גרעינים: "איתנים", "נחשון", "הטירה" ו"צבר".

במהלך המחנך בנינו מאהלים מרשימים ויפים, הכנו קינוחים, יצאנו לא"ש הלילה המסורתי, התעמלנו ביום ספורט, חידשנו בטורניר שני דגלים, צפינו בסרט, וצבענו חולצות בצבעי טאיי דאיי. זכינו לשמור על המסורת הכל כך מוצלחת לצד חידוש והתאמה, למדנו והתחברנו לרוח ולערכים הקיבוציים שלנו וגם נהנינו מאוד.

אנחנו רוצים בהזדמנות זו להודות לכל מי שעזר לנו בביצוע המחנך על הצד הטוב ביותר, מהבריכה, מהחינוך, ממשאילי ותורמי הציוד למיניהם, ולכל מי שתמך ופתח את ליבו.

צוות המחנך: צור, תומר, ישי, אור, נועם, מיה, עידו, ליאור, אוריה, דפנה, רוס, רז, הלל, רוני, אוריה דרורי והדר קאופמן.

אפרת פלמי

"חמישים אלונים על ירוק"

זהו זה... הסטודיו הקטן שלי בגן ירוק מוכן. ליד הכניסה מצד שמאל, צמוד לסדנא של מרים צרפתי.

בגן ירוק בילה יענקוש, אישי, לפני שנים רבות, ילד קטן וחמוד בקיבוץ ההוא הקטן והמשפחתי. והיום, אני עושה לי שם "חדר משלי". מקום ליצירה: לציור, למשחקי הצבעים על הבד, מקום לנופי טבע ונפש... וזו הזדמנות להזמין את חברותי וחבריי, לקפוץ כשמתחשק להם לשטוף את העיניים, לחפש מתנה, להזמין משהו "ספיישל", או סתם ככה לבקר.

לא, עוד לא יצאתי לפנסיה, וזו בינתיים פעילות שהיא בגדר תחביב בלבד (בעתיד, מי יודע, אולי היא תהפוך ל"יזמות רשמית"...). אני עדיין עובדת מלא (מאד), אך התחביב הזה הולך ותופס מקום (פיזי ונפשי) בחיי. אז עכשיו משעשיתי לי מקום, אשמח לביקורים!

רק אל תשכחו לצלצל קודם 052-3968706 כדי לוודא שאני לא מלמדת בדיוק באותו זמן בירושלים, מרכז הרצוג, או במקום אחר בארץ.

אני שמחה לנצל את המילים האישיות הללו, להודות למרים צרפתי על הכנסת האורחים, ליואל שעזר לסחוב... ולכל מי שתמכו, במילה טובה ועידוד, או בעזרה טכנית כזו או אחרת, וכמובן לילד השובב ההוא מגן ירוק שחזר שוב לגן ילדותו והיה לי לעזר רב.

אני מאחלת לעצמי שהסטודיו הנקי יתלכלך במהרה... ומקווה שהצבעים והמרקמים שעל הבדים יקרינו צבעוניות חדשה במקום של שיגרה, ויציעו זוויות הסתכלות חדשות גם על מקומות אחרים בחיי.

להתראות,

אילי ליוון

מכתב פרידה מהורי המשפחתון

קהילת סעד יקרה!

לאחר 4 שנות עשייה במשפחתון, אנו ממשיכים לדרך חדשה ועוברים לדור בשכנות, בכפר מימון. אנו מודים לה' על הזכות לקחת חלק בפרויקט המדהים הזה ומצדיעים למקימי המשפחתון ולשותפים בו לאורך הדרך - בנסתר ובגלוי.

תודה על השנים שלנו פה, על החיוך בשבילים, עצה טובה, פירגון, התעניינות ודאגה לשלום הילדים. כשחלמנו על משפחתון ועדיין לא הכרנו את משפחתון הדר - התפללנו להגיע למקום טוב בו הילדים משולבים בקהילה וחיים בהרמוניה זה לצד זה. אנו שמחים שהתגשם החלום, כמובן לא רק במימד הפרטי, אלא בעיקר בהתגייסות וביחס הקהילתי בכל המסגרות והרבדים.

תודה למארגני הקידוש ולכל המסייעים. ריגשתם אותנו עד מאוד! באנו למשפחתון, וזכינו גם בקהילה! רק טוב,

משפחת גלס

לדבורה ולחיים הרצל מלף טוב לנישואי הנכדה

יצי (בתו של חמי הרצל) עב"ל אביחי

שתזכו לנחת ולאשר!

לד"ר וליהודה סימון ולכל המשפחה

מלף טוב להולדת הנכד, בן לאיתמר ולאוסנת סימון

ברכות לשמחה ונחת!

למרים וליוסף צרפתי ולכל המשפחה מלף טוב להולדת הנכד

נכדה לטליה וצביקה מלף, בת לדפנה ומולי בריף

שתזכו לשמחות ולנחת!

מנהלית הקהילה

בשתי ישיבותיה האחרונות של הנהלת הקהילה נידונו נושאים רבים :

1. **תושבות חריגה** - כזכור, החלטותינו כיום מאפשרות לגור בסעד במעמד "תושבים" רק במקרים חריגים ובאישור אסיפת החברים. בישיבתה נדרשה ההנהלה לשלוש פניות. עשינו אבחנה בין בקשות לתושבות בסיטואציה אישית חריגה ולשנה בלבד (שבסמכות הנהלת הקהילה לאשר), ובין בקשות אחרות (שצריכות אישור אסיפה). למשפחות דותן ונעה ברזילי ונצר שטרן – אושרה שנת תושבות אחת עד קיץ 2018. למשפחת אסולין הרב דוד ושפרה, הנהלת הקהילה ממליצה לאסיפה לאשר שלוש שנים נוספות או עד גמר בניית ביתם בנתיבות (המוקדם מביניהם).

2. **תכנית השקעות בקיבוץ** – הנהלת הקהילה המליצה למועצה על ביצוע תכנית מצומצמת של כחצי מליון ₪ בהתאם למצבנו הכלכלי ולאישור המקור העצמי. למעשה מדובר בדברים שרובם כבר בוצעו בחודשים החולפים, או השלמת השקעות משנה שעברה. לשמחתנו המועצה אישרה את התכנית בישיבתה השבוע. (ניתן לקבל את התכנית המפורטת במשרד אצל מירב).

3. **הצבעות חשאיות בפתקים ובאסיפה** – בצד הדיון על בחירת מרכזות צוות פרט הוחלט שהצבעות על בעלי תפקידים תהיינה הצבעות חשאיות בפתקים ובאסיפה. נדמה לנו שמחד, הדבר מחזק את מעמדה של האסיפה ומשתתפיה ומאידך, לא פוגע במרקם החברתי העדין של בעלי תפקידים בתוך קהילה קטנה ואינטימית.

4. **סיום ארוחות השבת בבית שקמה** - באמצע 2014 קיבלנו החלטה על סגירת חדר האוכל בשבתות, בגלל עלויות גבוהות ועקב צימצום מספר האוכלים. כחלק מההחלטה הוחלט להעביר את סעודת השבת לבית שקמה עם שדרוג הארוחה (הגשה לשולחן, מנה אחרונה, מלצר וכו'). בעקבות החלטה זו, בחודש תמוז תשע"ד בזמן צוק איתן הופסקו סעודות השבת בחדר האוכל, ואחרי המלחמה חודשו סעודות השבת בבית שקמה. בפועל, אחרי המעבר לבית שקמה היו כ-15 חברים שאכלו בבית שקמה. לאט לאט התמעטו החברים, הן מסיבות טבעיות והן מכך שיותר בנים של המשפחות מגיעים להיות עם הוריהם בשבתות, ומעדיפים לסעוד איתם את סעודת השבת בביתם.

בחצי השנה האחרונה סעדו בשבתות בין חבר אחד לחמישה חברים. לאור זאת הוחלט לבטל את סעודות השבת בבית שקמה, לאחר שהובהר לנו שלכולם יש פתרון ראוי. בשולי הדיון הודגש שעלינו כקהילה, ולא דווקא מטעם המוסדות, לשים לב שאין אנשים בודדים אשר סועדים לבדם את סעודות שבת וחג, אלא אם הדבר נעשה מתוך בחירה.

5. **נוהל שיפוט ובניה** - למעשה מאז שאנחנו מיישמים את החלטות ניהול צמ"ד בשלוש השנים האחרונות, בנוגע ל"קליטה תלוית מדור", אנחנו לומדים כל הזמן על אתגרי הזמן והשעה בנושא שיפוט ובניה על כל השתמע מכך. בין היתר ראינו שיש חובה לקצוב זמן למהלכים אלה. כזכור הצעה ראשונית, פורסמה לציבור כבר לפני

חצי שנה ורק עתה השלמנו את הנוסח הסופי, לאחר הסתייגויות החברים. הנוהל הסופי, יובא לאישור האסיפה (ניתן לקבל את הנוהל במשרד אצל מירב וכמוכן נפרסם אותו לקראת האסיפה).

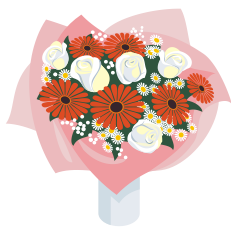
6. **שווי רכב** – תזכורת, שווי רכב הינו סכום כסף שכיום (בהתאם להחלטות השינוי) אנשים שעומד לרשותם רכב צמוד מהעבודה והכנסתם קטנה מ- 20 אש"ח ברוטו לחודש, מחוייבים בסכום של 642 ₪ לחודש (13 חברים). כזכור באסיפת התקציב לשנת 2017, סוכם להקים צוות בדיקה לנושא שווי רכב. הצוות כלל את יחזקאל לנדאו (מרכז), איילת ברנע, גדי סמואל, אשר רוטנברג ויואב פרנקל. לאחר לימוד הנושא ומספר דיונים הציג הצוות את המלצתו בפני הנהלת הקהילה אשר החליטה לאמץ את המלצת הצוות ולבטל את שווי הרכב. כמובן שהדבר דורש את אישור האסיפה. הנייר המפורט שהוציא הצוות יפורסם לקראת האסיפה.

נחום בשם הנהלת הקהילה

ללאה ולאברהם ימ'ני ולכל המשפחה מלל טוב להולדת הנינה

בת לנוצם ול'איר בנד, נכדה לכנרת ולאלחנן אריאל

ברכות למחה ולאוסר!

למרים שלמון ולכל המשפחה, מלל טוב להולדת הנין

נכד לנוצדיה ולשמוליק כץ, בן לאח'ינוצם ולירדן כץ

שתזכו למחות ולנחת!

לזרשום ולריבי זינר מלל טוב להולדת הנכדה

בת לעמית ולארן זינר

שתזכו לנחת ולאוסר!

